

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคาดหวัง และสภาพจริงเกี่ยวกับสุขปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรัฐบาลในเขตกรุงเทพมหานคร ตามการรับรู้ของผู้ปกครอง โดยผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างประชากรคือ ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรัฐบาลในเขตกรุงเทพมหานคร 11 แห่ง ตอบแบบสอบถาม โรงเรียนละ 35 ชุด รวม 385 ชุด ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา 365 ชุด คิดเป็นร้อยละ 94.81

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ โดยคิดเป็นค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความคาดหวังและสภาพจริงเกี่ยวกับสุขปฏิบัติของนักเรียน โดยทดสอบค่า "ที" (t-test) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ก. สถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ปกครองส่วนใหญ่เป็นหญิงมีอายุระหว่าง 46-50 ปี เกี่ยวข้องกับนักเรียน โดยเป็นบิดามารดาเกือบทั้งหมดและนักเรียนทุกคนอาศัยอยู่กับผู้ปกครอง ผู้ปกครองส่วนใหญ่รับราชการ นับถือศาสนาพุทธ ในด้านการศึกษา ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีวุฒิปริญญาตรี รองลงไปคือ อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ และส่วนใหญ่ผู้ปกครองมีรายได้มากกว่า 5,500 บาทต่อเดือน รองลงไปมีรายได้ 5,501-7,500 บาทต่อเดือน

ข. ความคาดหวังและสภาพจริงเกี่ยวกับสุขปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 6 ตามการรับรู้ของผู้ปกครอง

1. ในค่านิสัยภาพผู้บริโภคร

ก) ความคาดหวังของผู้ปกครอง โดยส่วนรวมผู้ปกครองมีความคาดหวังเกี่ยวกับสุขปฏิบัติของนักเรียนมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ปกครองมีความคาดหวังมากที่สุดในเรื่อง

1) รู้จักเลือกรับประทานอาหารในร้านที่สะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อยและปลอดภัย

ส่วนข้อที่ผู้ปกครองมีความคาดหวังมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังต่อไปนี้

1) เลือกซื้อสินค้าต่าง ๆ โดยยึดหลักคุณภาพและความจำเป็นในการใช้

2) ห้ามผู้ประกอบอาหารว่าไม่ต้องใส่ผงชูรสในอาหาร

3) รู้จักเลือกซื้ออาหารดิบ เช่น เนื้อสัตว์ต่าง ๆ ผักสด ผลไม้ต่าง ๆ ใ้ถูกต้อง

4) รู้จักเลือกใช้ผลิตภัณฑ์ที่ถูกต้องตามประเภทวัตถุดิบธรรมอันดีงาม เช่น เสื้อผ้าที่เหมาะสมทั้งสีสันทันและรูปแบบ

5) เลือกซื้ออาหารหรือขนมที่ไม่ใส่สี

6) หลีกเลี่ยงการอุ่นอาหารกระป๋องทั้งกระป๋อง

7) เลือกซื้อผลิตภัณฑ์ใด ๆ โดยไม่คำนึงถึงค่าโฆษณาตราค่าหรือของแถม

ข) สุขปฏิบัติจริงของนักเรียน โดยส่วนรวมผู้ปกครองมีการรับรู้ในสภาพจริงนักเรียนมีสุขปฏิบัติค่านิสัยภาพผู้บริโภครมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีสุขปฏิบัติมากเกือบทุกข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยต่อไปนี้

1) รู้จักเลือกรับประทานอาหารในร้านที่สะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อยและปลอดภัย

2) เลือกซื้อสินค้าต่าง ๆ โดยยึดหลักคุณภาพและความจำเป็นในการใช้

3) รู้จักเลือกใช้ผลิตภัณฑ์ที่ถูกต้องตามประเพณีวัฒนธรรมอันดีงาม เช่น เสื้อผ้าที่เหมาะสมทั้งสีสันทันและรูปแบบ

4) หลีกเลี่ยงการรับประทานอาหารกระป๋องทั้งกระป๋อง

5) รู้จักเลือกซื้ออาหารคาว เช่น เนื้อสัตว์ต่าง ๆ ผักสด

ผลไม้ต่าง ๆ ใดถูกต้อง

6) เลือกซื้ออาหารหรือขนมที่ไม่ใส่สี

7) เลือกซื้อผลิตภัณฑ์ใด ๆ โดยไม่คำนึงถึงค่าโฆษณาลดราคา

หรือของแถม

ส่วนข้อที่ผู้ปกครองมีการรับรู้ ว่า นักเรียนมีสุขปฏิบัติด้านสุขภาพผู้บริโภคปานกลาง เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้

1) เลือกซื้อผลิตภัณฑ์ใด ๆ โดยไม่คำนึงถึงค่าโฆษณาลดราคา

หรือของแถม

2) ห้ามผู้ประกอบอาหารว่าไม่ต้องใส่ผงชูรสในอาหาร

ก) การเปรียบเทียบความคาดหวังและสุขปฏิบัติจริง เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยความคาดหวังและสภาพจริงเกี่ยวกับสุขปฏิบัติของนักเรียน ตามการรับรู้ของผู้ปกครองในเรื่องสุขภาพผู้บริโภค พบว่า โดยส่วนรวมไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่เมื่อทดสอบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในเรื่องต่อไปนี้

1) ห้ามผู้ประกอบอาหารว่าไม่ต้องใส่ผงชูรสในอาหาร

2) เลือกซื้อผลิตภัณฑ์ใด ๆ โดยไม่คำนึงถึงค่าโฆษณาลดราคา

หรือของแถม

2. ในค่านิเทศศึกษา

ก) ความคาดหวังของผู้ปกครอง โดยส่วนรวมผู้ปกครองมีความคาดหวังเกี่ยวกับสุขปฏิบัติของนักเรียนมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ปกครองมีความคาดหวังมากที่สุดในข้อ

1) สามารถหลีกเลี่ยงสิ่งยั่วยุภาวะอารมณ์ประเภทต่าง ๆ ที่

ปรากฏในภาพหนังสือ ภาพยนตร์ ฯลฯ

ส่วนข้อที่ผู้ปกครองมีความคาดหวังมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังต่อไปนี้

- 1) มีความเชื่อมั่นในตนเองที่จะคบหาสมาคมกับเพื่อนทั้งหญิง

และชาย

- 2) รู้จักวางตัวต่อเพศตรงข้ามได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ข) สุขปฏิบัติจริง ของนักเรียน โดยส่วนรวมผู้ปกครองมีการรับรู้ ในสภาพจริงนักเรียนมีสุขปฏิบัติด้านเพศศึกษามาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักเรียนมีสุขปฏิบัติมากทุกข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังต่อไปนี้

- 1) มีความเชื่อมั่นในตนเองที่จะคบหาสมาคมกับเพื่อนทั้งหญิง

และชาย

- 2) สามารถหลีกเลี่ยงสิ่งชั่วร้ายมารมภ์ประเภทต่าง ๆ ที่ปรากฏ

ในหนังสือ ภาพยนตร์ ฯลฯ

- 3) รู้จักวางตัวต่อเพศตรงข้ามได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ค) การเปรียบเทียบความคาดหวังและสุขปฏิบัติจริง เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยความคาดหวังและสภาพจริงเกี่ยวกับสุขปฏิบัติของนักเรียน ตามการรับรู้ของผู้ปกครองในเรื่องเพศศึกษา พบว่า โดยส่วนรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และเมื่อทดสอบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในเรื่อง

- 1) รู้จักวางตัวต่อเพศตรงข้ามได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

3. ในด้านสิ่งเสพติดให้โทษ

ก) ความคาดหวังของผู้ปกครอง โดยส่วนรวมผู้ปกครองมีความคาดหวังเกี่ยวกับสุขปฏิบัติของนักเรียนมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ปกครองมีความคาดหวังมากที่สุดเกือบทุกข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังต่อไปนี้

- 1) สามารถหลีกเลี่ยงการเสพสิ่งเสพติดให้โทษอื่น ๆ เช่น

ฝิ่น กัญชา เฮโรอีน

- 2) สามารถหลีกเลี่ยงการสูบบุหรี่

- 3) สามารถหลีกเลี่ยงการรับประทานยานอนหลับหรือดื่มยาช-

กล่าวถึง

4) สามารถหลีกเลี่ยงการดื่มสุรา

5) สามารถหลีกเลี่ยงการใช้ยานยนต์ทุกชนิดที่ไม่ได้รับการ

แนะนำจากแพทย์

ส่วนข้อที่ผู้ปกครองมีความคาดหวังมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้

1) ช่วยชี้แจงให้ผู้อื่นเข้าใจถึงโทษของสิ่งเสพติด

2) งดดื่มน้ำชาหรือกาแฟเป็นประจำ

ข) สุขปฏิบัติจริงของนักเรียน โดยส่วนรวมผู้ปกครองมีการรับรู้

ว่า ในสภาพจริงนักเรียนมีสุขปฏิบัติด้านสิ่งเสพติดให้โทษมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักเรียนมีสุขปฏิบัติมากที่สุด เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังต่อไปนี้

1) สามารถหลีกเลี่ยงการเสพสิ่งเสพติดให้โทษอื่น ๆ

เช่น ผีน กัญชา เฮโรอีน

2) สามารถหลีกเลี่ยงการรับประทานยานอนหลับหรือดื่มยาชูกำลัง

3) สามารถหลีกเลี่ยงการสูบบุหรี่

4) สามารถหลีกเลี่ยงการดื่มสุรา

ส่วนข้อที่ผู้ปกครองมีการรับรู้ว่า ในสภาพจริงนักเรียนมีสุขปฏิบัติด้านสิ่งเสพติดให้โทษมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้

1) สามารถหลีกเลี่ยงการใช้ยานยนต์ทุกชนิดที่ไม่ได้รับการ

แนะนำจากแพทย์

2) งดดื่มน้ำชาหรือกาแฟเป็นประจำ

3) ช่วยชี้แจงให้ผู้อื่นเข้าใจถึงโทษของสิ่งเสพติด

ค) การเปรียบเทียบความคาดหวังและสุขปฏิบัติ เมื่อเปรียบเทียบ

ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยความคาดหวังและสภาพจริงเกี่ยวกับสุขปฏิบัติของนักเรียน

ตามการรับรู้ของผู้ปกครองในเรื่องสิ่งเสพติดให้โทษ พบว่า โดยส่วนรวมไม่มีความแตกต่าง

ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และเมื่อทดสอบเป็นรายข้อพบว่า ไม่มีความแตกต่าง

กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เช่นกัน

4. ในด้านสุขภาพจิต

ก) ความคาดหวังของผู้ปกครอง โดยส่วนรวมผู้ปกครองมีความคาดหวังเกี่ยวกับสุขปฏิบัติของนักเรียนมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ปกครองมีความคาดหวังเกี่ยวกับสุขปฏิบัติเรื่องสุขภาพจิตมากทุกข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยดังต่อไปนี้

- 1) มีอารมณ์แจ่มใส ร่าเริงอยู่เสมอ
- 2) มีความมั่นใจในตนเอง
- 3) สามารถควบคุมความต้องการทั้งทางร่างกายและจิตใจให้อยู่ในระดับพอเหมาะกับสภาพ และฐานะเศรษฐกิจของตน
- 4) กล้าแสดงความคิดเห็น
- 5) มีเวลาพักผ่อนหย่อนใจ
- 6) ขจัดความเครียด ความวิตกกังวลให้หมดไปหรือน้อยลงโดยใช้วิธีฝึกทำสมาธิหรือออกกำลังกายเล่นหรือฟังดนตรี

ข) สุขปฏิบัติจริงของนักเรียน โดยส่วนรวมผู้ปกครองมีการรับรู้ว่ามีสุขภาพจริงนักเรียนมีสุขปฏิบัติด้านสุขภาพจิตมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักเรียนมีสุขปฏิบัติมากเกือบทุกข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังต่อไปนี้

- 1) มีอารมณ์แจ่มใส ร่าเริงอยู่เสมอ
- 2) มีความมั่นใจในตนเอง
- 3) สามารถควบคุมความต้องการทั้งทางร่างกายและจิตใจให้อยู่ในระดับพอเหมาะกับสภาพ และฐานะเศรษฐกิจของตน
- 4) มีเวลาพักผ่อนหย่อนใจ
- 5) กล้าแสดงความคิดเห็น

ส่วนข้อที่ผู้ปกครองมีการรับรู้ว่ามีสุขภาพจริงนักเรียนมีสุขปฏิบัติปานกลาง เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้

- 1) ขจัดความเครียด ความวิตกกังวลให้หมดไปหรือน้อยลงโดยใช้วิธีฝึกทำสมาธิหรือออกกำลังกายเล่นหรือฟังดนตรี

2) ออกนอกบ้านเพื่อการสังสรรค์กับเพื่อน ๆ บ้างตามควร

ค) การเปรียบเทียบความคาดหวังและสุขปฏิบัติจริง เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยความคาดหวังและสภาพจริงเกี่ยวกับสุขปฏิบัติของนักเรียน ตามการรับรู้ของผู้ปกครองในเรื่องสุขภาพจิต พบว่า โดยส่วนรวมไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และเมื่อทดสอบเป็นรายข้อ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เช่นกัน

5. ในค่านิสัยบิบาลสิ่งแวดลอม

ก) ความคาดหวังของผู้ปกครอง โดยส่วนรวมผู้ปกครองมีความคาดหวังเกี่ยวกับสุขปฏิบัติของนักเรียนมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ปกครองมีความคาดหวังเกี่ยวกับสุขปฏิบัติเรื่องสุขาภิบาลสิ่งแวดลอมมากที่สุด เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังต่อไปนี้

- 1) ทิ้งขยะมูลฝอยลงในที่รองรับ เช่น ถังขยะทุกครั้ง
- 2) ทิ้งเศษอาหารหรือสิ่งปฏิกูลใด ๆ ลงในที่ซึ่งจัดไว้

ส่วนข้อที่ผู้ปกครองมีความคาดหวังมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังต่อไปนี้

- 1) เปิดเครื่องเสียงให้ดังแต่พอควร เช่น วิทยุ โทรทัศน์
- 2) จัดห้องนอนเป็นระเบียบสวยงาม สะอาด และอากาศถ่ายเท

อยู่เสมอ

3) ช่วยปรับปรุงสิ่งแวดลอมภายในบ้านให้สะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อย และปลอดภัยอยู่เสมอ

4) ช่วยกำจัดขยะมูลฝอยภายในบ้านได้อย่างถูกต้อง

5) ช่วยกำจัดสัตว์นำโรค เช่น หนู ยุง แมลงสาบ แมลงวัน

ได้ถูกต้อง

ข) สุขปฏิบัติจริงของนักเรียน โดยส่วนรวมผู้ปกครองมีการรับรู้ว่ามีสภาพจริงนักเรียนมีสุขปฏิบัติค่านิสัยบิบาลสิ่งแวดลอมมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีสุขปฏิบัติมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังต่อไปนี้

- 1) ทิ้งขยะมูลฝอยลงในที่รองรับ เช่น ถังขยะทุกครั้ง
- 2) ทิ้งเศษอาหารหรือสิ่งปฏิกูลใด ๆ ลงในที่ซึ่งจัดไว้

3) เปิดเครื่องเสียงให้ตั้งแต่พอควร เช่น วิทย์ โทรทัศน์

4) ช่วยกำจัดขยะมูลฝอยภายในบ้านได้อย่างถูกต้อง

ส่วนข้อที่ผู้ปกครองมีการรับรู้ ว่า นักเรียนมีสุขปฏิบัติปานกลาง เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังต่อไปนี้

1) จัดห้องนอน เป็นระเบียบสวยงาม สะอาด และอากาศ

ถ่ายเทอยู่เสมอ

2) ช่วยปรับปรุงสิ่งแวดล้อมภายในบ้านให้สะอาด เป็นระเบียบ

เรียบร้อย และปลอดภัยอยู่เสมอ

3) ช่วยกำจัดสัตว์นำโรค เช่น หนู ยุง แมลงสาบ แมลงวัน

ได้ถูกต้อง

4) ช่วยแนะนำแก่บุคคลอื่นให้ทราบถึงโทษของอากาศสกปรก

น้ำโสโครก ขยะมูลฝอย เสียงอึกทึก ฯลฯ

ค) การเปรียบเทียบความคาดหวังและสุขปฏิบัติจริง เมื่อเปรียบเทียบ

เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยความคาดหวัง และสภาพจริงเกี่ยวกับสุขปฏิบัติของนักเรียน ตามการรับรู้ของผู้ปกครองในเรื่องสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม พบว่า โดยส่วนรวมไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่เมื่อทดสอบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในเรื่องต่อไปนี้

1) จัดห้องนอน เป็นระเบียบสวยงาม สะอาด และอากาศถ่าย-

เทอยู่เสมอ

2) ช่วยปรับปรุงสิ่งแวดล้อมภายในบ้านให้สะอาดเป็นระเบียบ

เรียบร้อย และปลอดภัยอยู่เสมอ

3) ช่วยกำจัดสัตว์นำโรค เช่น หนู ยุง แมลงสาบ แมลงวัน

ได้ถูกต้อง

4) ช่วยแนะนำแก่บุคคลอื่นให้ทราบถึงโทษของอากาศสกปรก

น้ำโสโครก ขยะมูลฝอย เสียงอึกทึก ฯลฯ

6. ในด้านโรคติดต่อ

ก) ความคาดหวังของผู้ปกครอง โดยส่วนรวมผู้ปกครองมีความคาดหวังเกี่ยวกับสุขปฏิบัติของนักเรียนมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ปกครองมีความคาดหวังเกี่ยวกับสุขปฏิบัติเรื่องโรคติดต่อมากที่สุดดังนี้

1) ล้างมือก่อนรับประทานอาหาร และหลังออกจากส้วมทุกครั้ง
ส่วนข้อที่ผู้ปกครองมีความคาดหวังมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังต่อไปนี้

1) ทำให้ร่างกายอบอุ่นอยู่เสมอ เมื่ออากาศเปลี่ยนแปลง
2) ป้องกันตนเองจากโรคติดต่อด้วยการฉีดวัคซีน เมื่อมีการระบาดของโรคติดต่อ

3) ปิดปากและจมูก เมื่อไอหรือจามทุกครั้ง
4) เมื่อสงสัยว่าจะเป็นโรคใดโรคหนึ่ง จะรีบไปพบแพทย์เพื่อการตรวจและรักษาที่ถูกต้อง

5) สามารถให้คำแนะนำแก่ผู้อื่นได้เกี่ยวกับโรคติดต่อ เช่น โรคเรื้อน วัณโรค ไขซีสันหลังอักเสบ ไขหวัด โรคบิด

ข) สุขปฏิบัติจริงของนักเรียน โดยส่วนรวมผู้ปกครองมีการรับรู้ว่ามีสุขภาพจริงนักเรียนมีสุขปฏิบัติด้านโรคติดต่อมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีสุขปฏิบัติมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังต่อไปนี้

1) ล้างมือก่อนรับประทานอาหาร และหลังออกจากส้วมทุกครั้ง
2) ปิดปากและจมูก เมื่อไอหรือจามทุกครั้ง
3) ป้องกันตนเองจากโรคติดต่อด้วยการฉีดวัคซีน เมื่อมีการระบาดของโรคติดต่อ

4) ทำให้ร่างกายอบอุ่นอยู่เสมอ เมื่ออากาศเปลี่ยนแปลง
5) เมื่อสงสัยว่าจะเป็นโรคใดโรคหนึ่ง จะรีบไปพบแพทย์เพื่อการตรวจและรักษาที่ถูกต้อง

ส่วนข้อที่ผู้ปกครองมีการรับรู้ว่ามีสุขภาพจริงนักเรียนมีสุขปฏิบัติปานกลางคือเรื่อง

1) สามารถให้คำแนะนำแก่ผู้อื่นได้เกี่ยวกับโรคติดต่อ เช่น โรคเรื้อน วัณโรค ไขซีสันหลังอักเสบ ไขหวัด โรคบิด

ค) การเปรียบเทียบความคาดหวังและสุขปฏิบัติจริง เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยความคาดหวัง และสภาพจริงเกี่ยวกับสุขปฏิบัติของนักเรียน ตามการรับรู้ของผู้ปกครองในเรื่องโรคติดต่อ พบว่า โดยส่วนรวมไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่เมื่อทดสอบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในเรื่อง

1) สามารถให้คำแนะนำแก่ผู้อื่นได้เกี่ยวกับโรคติดต่อ เช่น โรคเรื้อน วัณโรค ไข้ไขสันหลังอักเสบ ไข้หวัด โรคบิด

7. ในด้านสุขภาพส่วนบุคคล

ก) ความคาดหวังของผู้ปกครอง โดยส่วนรวมผู้ปกครองมีความคาดหวังเกี่ยวกับสุขปฏิบัติของนักเรียนมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ปกครองมีความคาดหวังเกี่ยวกับสุขปฏิบัติ เรื่องสุขภาพส่วนบุคคลมากที่สุด ดังนี้

1) อ่านและเขียนหนังสือในที่ที่มีแสงสว่างเพียงพอ

ส่วนข้อที่ผู้ปกครองมีความคาดหวังมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังต่อไปนี้

1) อาบน้ำอย่างน้อยวันละ 2 ครั้ง

2) คุุโทรทัศน์ โดยอยู่ห่างจากจอประมาณ 5 เท่าของความ

กว้างของจอโทรทัศน์

3) หลีกเลี้ยงการใช้วัตถุมีคมหรือของแข็งและหู

4) แปรงฟันหรือบ้วนปากหลังจากรับประทานอาหารทุกครั้ง

5) นอนอย่างน้อยวันละ 7-8 ชั่วโมง

6) ชลະ เป็นหวัด ไม่สั่งน้ำมูกแรง ๆ

7) ออกกำลังกายกลางแจ้งเป็นประจำ

ข) สุขปฏิบัติจริงของนักเรียน โดยส่วนรวมผู้ปกครองมีการรับรู้ ว่า ในสภาพจริงนักเรียนมีสุขปฏิบัติด้านสุขภาพส่วนบุคคลมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีสุขปฏิบัติมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังต่อไปนี้

1) อาบน้ำอย่างน้อยวันละ 2 ครั้ง

2) อ่านและเขียนหนังสือในที่ที่มีแสงสว่างเพียงพอ

3) หลีกเลี้ยงการใช้วัตถุมีคมหรือของแข็งและหู

4) ขณะเป็นหวัด ไม่สั่งน้ำมูกแรง ๆ

5) แปร่งฟันหรือบวมปากหลังจากรับประทานอาหารทุกครั้ง

ส่วนข้อที่ผู้ปกครองมีการรับรู้ ว่า นักเรียนมีสุขปฏิบัติปานกลาง เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้

1) คูโทรทัศน์ โดยอยู่ห่างจากจอประมาณ 5 เท่าของความกว้างของจอโทรทัศน์

2) นอนอย่างน้อยวันละ 7-8 ชั่วโมง

3) ออกกำลังกายกลางแจ้งเป็นประจำ

ค) การเปรียบเทียบความคาดหวังและสุขปฏิบัติจริง เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยความคาดหวังและสภาพจริงเกี่ยวกับสุขปฏิบัติของนักเรียน ตามการรับรู้ของผู้ปกครองในเรื่องสุขภาพส่วนบุคคล พบว่า โดยส่วนรวมไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่เมื่อทดสอบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในเรื่องต่อไปนี้

1) แปร่งฟันหรือบวมปากหลังจากรับประทานอาหารทุกครั้ง

2) นอนอย่างน้อยวันละ 7-8 ชั่วโมง

3) คูโทรทัศน์ โดยอยู่ห่างจากจอประมาณ 5 เท่าของความกว้างของจอโทรทัศน์

8. ในด้านโภชนาการ

ก) ความคาดหวังของผู้ปกครอง โดยส่วนรวมผู้ปกครองมีความคาดหวังเกี่ยวกับสุขปฏิบัติของนักเรียนมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ปกครองมีความคาดหวังเกี่ยวกับสุขปฏิบัติเรื่องโภชนาการมากที่สุด เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้

1) รับประทานอาหารที่สะอาด ปรุงจนสุก

2) เลือกดื่มน้ำสะอาด หรือ เครื่องดื่มที่ให้คุณค่าแก่ร่างกายมาก

กว่าน้ำอัดลม

ส่วนข้อที่ผู้ปกครองมีความคาดหวังมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังต่อไปนี้

1) เลือกรับประทานอาหารที่มีประโยชน์เหมาะสมกับวัย ให้คุณค่าแก่ร่างกาย เช่น เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้

สารอาหารครบถ้วน

2) รับประทานอาหารหลาย ๆ อย่าง เพื่อให้ร่างกายได้รับ

3) รับประทานอาหารเป็นเวลา

4) หลีกเลี่ยงการรับประทานอาหารที่มีรสจัด เผ็ดจัด เฝื่อนจัด

5) หลีกเลี่ยงการงดอาหารบางมื้อเป็นประจำ (เช่นอาหาร

มือเช้า)

ข) สุขปฏิบัติจริงของนักเรียน โดยส่วนรวมผู้ปกครองมีการรับรู้
ว่า ในสภาพจริงนักเรียนมีสุขปฏิบัติด้านโภชนาการมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า
นักเรียนมีสุขปฏิบัติมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังต่อไปนี้

1) รับประทานอาหารที่สะอาด ปรุงจนสุก

2) เลือกรับประทานอาหารที่มีประโยชน์เหมาะสมกับวัย ให้
คุณค่าแก่ร่างกาย เช่น เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้

3) รับประทานอาหารหลาย ๆ อย่าง เพื่อให้ร่างกายได้รับ

สารอาหารครบถ้วน

4) เลือกดื่มน้ำสะอาด หรือเครื่องดื่มที่ให้คุณค่าแก่ร่างกายมาก

กว่าน้ำอัดลม

5) หลีกเลี่ยงการงดอาหารบางมื้อเป็นประจำ (เช่นอาหาร

มือเช้า)

ส่วนข้อที่ผู้ปกครองมีการรับรู้ว่า นักเรียนมีสุขปฏิบัติปานกลาง เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจาก
มากไปหาน้อยดังนี้

1). รับประทานอาหารเป็นเวลา

2) หลีกเลี่ยงการรับประทานอาหารที่มีรสจัด เผ็ดจัด เฝื่อนจัด

ค) การเปรียบเทียบความคาดหวังและสุขปฏิบัติจริง เมื่อเปรียบเทียบ

เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยความคาดหวังและสภาพจริงเกี่ยวกับสุขปฏิบัติของ

นักเรียน ตามการรับรู้ของผู้ปกครองในเรื่องโภชนาการ พบว่า โดยส่วนรวมไม่มีความแตกต่าง

ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่เมื่อทดสอบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในข้อต่อไปนี้

- 1) รับประทานอาหารเป็นเวลา
- 2) เลือกดื่มน้ำสะอาด หรือ เครื่องดื่มที่ให้คุณค่าแก่ร่างกายมากกว่าน้ำอัดลม

9. ในด้านสวัสดิศึกษา

ก) ความคาดหวังของผู้ปกครอง โดยส่วนรวมผู้ปกครองมีความคาดหวังเกี่ยวกับสุขปฏิบัติของนักเรียนมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ปกครองมีความคาดหวังเกี่ยวกับสุขปฏิบัติเรื่องสวัสดิศึกษามากที่สุดเกือบทุกข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังต่อไปนี้

- 1) เมื่ออยู่ในรถไม่ยื่นแขนหรือศีรษะออกนอกตัวถังรถ
- 2) ข้ามถนนในทางข้ามหรือสะพานลอยข้ามถนน
- 3) เมื่อขึ้นหรือลงรถใครให้รถหยุดเรียบร้อยเสียก่อน
- 4) หลีกเลียงการหยอกล้อ เล่นกันบนถนน หรือเล่นกีฬาบนทาง

เท้า เช่น ตะฟุตบอล เล่นแบดมินตัน

- 5) ก่อนนอนได้ปลดปลั๊กไฟฟ้า วิทยุ โทรทัศน์ ฯลฯ ออก

ให้เรียบร้อย

- 6) ทิ้งก้นบุหรี่หรือก้านไม้ขีดไฟ โดยดับให้เรียบร้อยเสียก่อน

ส่วนข้อที่ผู้ปกครองมีความคาดหวังมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้

- 1) เมื่อไ้เข้ามาแมลงให้ศึกษาวิธีเข้าฆ่าแมลง การป้องกัน

และการเก็บรักษาให้ปลอดภัยก่อนเสมอ

- 2) ปฏิบัติหรือให้คำแนะนำผู้อื่นให้ปฏิบัติตามกฎจราจรในการใช้

รถใช้ถนน

- 3) หลีกเลียงการซื้อของตามหาบเร่ หรือตามฟุตบอล

ข) สุขปฏิบัติจริงของนักเรียน โดยส่วนรวมผู้ปกครองมีการรับรู้

ว่า ในสภาพจริงนักเรียนมีสุขปฏิบัติด้านสวัสดิศึกษามาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีสุขปฏิบัติมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังต่อไปนี้

- 1) เมื่ออยู่ในรถไม่ยื่นแขนหรือศีรษะออกนอกตัวถังรถ
- 2) ทิ้งก้นบุหรี่ ก้านไม้ขีดไฟ โดยดับให้เรียบร้อยเสียก่อน

3) เมื่อใช้ยาฆ่าแมลงได้ศึกษาวิธีใช้ยาฆ่าแมลง การป้องกัน และการเก็บรักษาให้ปลอดภัยก่อนเสมอ

4) เมื่อขึ้นหรือลงรถใครให้รถหยุดเรียบร้อยเสียก่อน

5) หลีกเลี่ยงการหยอกล้อ เล่นกันบนถนน หรือเล่นกีฬาบนทางเท้า เบน ตะปูตะบอล เล่นแบดมินตัน

6) ข้ามถนนในทางข้ามหรือสะพานลอยข้ามถนน

7) ก่อนนอนได้ปลดปลั๊กไฟฟ้า พัดลม วิทยุ โทรทัศน์ ฯลฯ ออกให้เรียบร้อย

ส่วนข้อที่ผู้ปกครองมีการรับรู้ ว่า นักเรียนมีสุขปฏิบัติปานกลาง เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้

1) ปฏิบัติหรือให้คำแนะนำผู้อื่นให้ปฏิบัติตามกฎจราจรในการใช้รถใช้ถนน

2) หลีกเลี่ยงการซื้อของตามหาบเร่ หรือตามฟุตบาท

ค) การเปรียบเทียบความคาดหวังและสุขปฏิบัติจริง เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยความคาดหวังและสภาพจริงเกี่ยวกับสุขปฏิบัติของนักเรียน ตามการรับรู้ของผู้ปกครองในเรื่องสวัสดิศึกษา พบว่า โดยส่วนรวมไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่เมื่อทดสอบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในข้อ

1) ปฏิบัติหรือให้คำแนะนำผู้อื่นให้ปฏิบัติตามกฎจราจรในการใช้รถใช้ถนน

10. ในด้านการปฐมพยาบาล

ก) ความคาดหวังของผู้ปกครอง โดยส่วนรวมผู้ปกครองมีความคาดหวังเกี่ยวกับสุขปฏิบัติของนักเรียนมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ปกครองมีความคาดหวังเกี่ยวกับสุขปฏิบัติเรื่องการปฐมพยาบาลมากที่สุด ดังนี้

1) ใช้ยาสามัญประจำบ้านได้อย่างถูกต้อง

ส่วนข้อที่ผู้ปกครองมีความคาดหวังมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังต่อไปนี้

บ้าน

- 1) หลีกเลี่ยงการซื้อยารับประทานเอง ยกเว้นยาสามัญประจำ

- 2) หลีกเลี่ยงการรับประทานยาแก้ปวดพาราเซทโมล
- 3) เมื่อมีอาการเจ็บป่วยเล็กน้อย เช่น ปวดศีรษะ ท้องเสีย สามารถรักษาตนเองได้

- 4) ทำการปฐมพยาบาลบาดแผลและห้ามเลือดได้
- 5) ให้การดูแลผู้ป่วยที่มีในบ้านได้อย่างถูกต้อง
- 6) ทำการปฐมพยาบาลเมื่อมีสิ่งแปลกปลอมเข้า ตา หู จมูกได้
- 7) สามารถให้การช่วยเหลือผู้ป่วยต่อไปได้อย่างถูกต้อง

(อย่างน้อย 1 อย่างขึ้นไป) คนเป็นลม คนจมน้ำ คนถูกไฟฟ้าช็อต ผู้ป่วยถูกไฟไหม้น้ำร้อน-
ลวก ผู้ป่วยกระดูกหัก ผู้ป่วยที่ต้องทำการผายปอดคนหวัดหัวใจ

- 8) สามารถตรวจสอบความผิดปกติของร่างกาย โดยการวัด-
ปรอท วัดชีพจร และนับการหายใจได้อย่างถูกต้อง

- 9) เมื่อมีบาดแผลทักน้ำ ประคบบริเวณแผลด้วยน้ำเย็น และ
หลังจากนั้น 24 ชั่วโมงจึงประคบด้วยน้ำร้อน

ข) สุขปฏิบัติจริงของนักเรียน โดยส่วนรวมผู้ปกครองมีการรับรู้
ว่า ในสภาพจริงนักเรียนมีสุขปฏิบัติด้านการปฐมพยาบาลมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบ
ว่า นักเรียนมีสุขปฏิบัติมากเกือบทุกข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้

- 1) เมื่อมีอาการเจ็บป่วยเล็กน้อย เช่น ปวดศีรษะ ท้องเสีย
สามารถรักษาตนเองได้

ประจำบ้าน

- 2) หลีกเลี่ยงการซื้อยารับประทานเอง ยกเว้นยาสามัญ

- 3) ใช้ยาสามัญประจำบ้านได้อย่างถูกต้อง
- 4) หลีกเลี่ยงการรับประทานยาแก้ปวดพาราเซทโมล
- 5) ทำการปฐมพยาบาลแผลและห้ามเลือดได้
- 6) ให้การดูแลผู้ป่วยที่มีในบ้านได้อย่างถูกต้อง

ส่วนข้อที่ผู้ปกครองมีการรับรู้ ว่า นักเรียนมีสุขปฏิบัติปานกลาง เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้

- 1) ทำการปฐมพยาบาล เมื่อมีสิ่งแปลกปลอมเข้า ตา หู จมูกได้
- 2) สามารถตรวจสอบความผิดปกติของร่างกาย โดยการวัด-
ปรอท จับชีพจร และนับการหายใจได้อย่างถูกต้อง

3) สามารถให้การช่วยเหลือผู้ป่วยต่อไปนี้ได้อย่างถูกต้อง
(อย่างน้อย 1 อย่างขึ้นไป) คนเป็นลม คนจมน้ำ คนถูกไฟฟ้าช็อต ผู้ป่วยถูกไฟไหม้น้ำร้อน-
ลวก ผู้ป่วยกระดูกหัก ผู้ป่วยที่ต้องทำการผายปอดแนวหัวใจ

ค) : การเปรียบเทียบความคาดหวังและสุขปฏิบัติจริง เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยความคาดหวังและสภาพจริงเกี่ยวกับสุขปฏิบัติของนักเรียนตามการรับรู้ของผู้ปกครองในเรื่องการปฐมพยาบาล พบว่า โดยส่วนรวมไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่เมื่อทดสอบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในเรื่องต่อไปนี้

1) สามารถให้การช่วยเหลือผู้ป่วยต่อไปนี้ได้อย่างถูกต้อง
(อย่างน้อย 1 อย่างขึ้นไป) คนเป็นลม คนจมน้ำ คนถูกไฟฟ้าช็อต ผู้ป่วยถูกไฟไหม้น้ำร้อน-
ลวก ผู้ป่วยกระดูกหัก ผู้ป่วยที่ต้องทำการผายปอดแนวหัวใจ

2) ทำการปฐมพยาบาลเมื่อมีสิ่งแปลกปลอมเข้า ตา หู จมูกได้

11. ในด้าน โรคไม่ติดต่อ

ก) ความคาดหวังของผู้ปกครอง โดยส่วนรวมผู้ปกครองมีความคาดหวังเกี่ยวกับสุขปฏิบัติของนักเรียนมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ปกครองมีความคาดหวังเกี่ยวกับสุขปฏิบัติเรื่องโรคไม่ติดต่อมากทุกข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังต่อไปนี้

1) รับประทานอาหารจำพวกผักต่าง ๆ และผลไม้โดยเฉพาะมะละกอสุก กล้วยน้ำว้า ซึ่งช่วยให้ท้องไม่ผูก

2) ควบคุมการบริโภคอาหาร ไม่ให้ร่างกายอ้วนมากเกินไป

3) ลดการรับประทานขนมหวานหรือดื่มน้ำหวานประเภทต่าง ๆ

ตลอดจนการรับประทานของจุลจิก

- 4) ให้คำแนะนำหญิงมีบุตรให้เลี้ยงลูกด้วยนมมารดาได้
- 5) ให้คำแนะนำผู้ช่วยโรคหัวใจหรือความดันโลหิตสูง เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างปกติ
- 6) ให้คำแนะนำในการป้องกันรักษาโรคเบาหวานได้ เช่น การควบคุมอาหารให้เหมาะสม

ข) สุขปฏิบัติจริงของนักเรียน โดยส่วนรวมผู้ปกครองมีการรับรู้ ว่า ในสภาพจริงนักเรียนมีสุขปฏิบัติด้านโรคไม่ติดต่อปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีสุขปฏิบัติมากในเรื่อง

- 1) รับประทานอาหารจำพวกผักต่าง ๆ และผลไม้โดยเฉพาะมะละกอสุก กล้วยน้ำว้า ซึ่งช่วยให้ท้องไม่ผูก

ส่วนข้อที่ผู้ปกครองมีการรับรู้ ว่า นักเรียนมีสุขปฏิบัติปานกลาง เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้

- 1) ควบคุมการบริโภคอาหาร ไม่ให้ร่างกายอ้วนมากเกินไป
- 2) ให้คำแนะนำในการป้องกันรักษาโรคเบาหวานได้ เช่น การควบคุมอาหารให้เหมาะสม
- 3) ลดการรับประทานขนมหวาน หรือดื่มน้ำหวานประเภทต่าง ๆ ตลอดจนการรับประทานของจุกจิก

- 4) ให้คำแนะนำหญิงมีบุตรให้เลี้ยงลูกด้วยนมมารดาได้
- 5) ให้คำแนะนำผู้ช่วยโรคหัวใจหรือความดันโลหิตสูง เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างปกติ

ค) การเปรียบเทียบความคาดหวังและสุขปฏิบัติจริง เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยความคาดหวังและสภาพจริงเกี่ยวกับสุขปฏิบัติของนักเรียน ตามการรับรู้ของผู้ปกครองในเรื่องโรคไม่ติดต่อ พบว่า โดยส่วนรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และเมื่อทดสอบเป็นรายข้อพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในเรื่องดังต่อไปนี้

- 1) ให้คำแนะนำในการป้องกันรักษาโรคเบาหวานได้ เช่น การควบคุมอาหารให้เหมาะสม

- 2) ให้คำแนะนำผู้ป่วยโรคหัวใจหรือความดันโลหิตสูง เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างปกติ
- 3) ให้คำแนะนำหญิงมีบุตรให้เลี้ยงลูกด้วยนมมารดาได้
- 4) ลดการรับประทานขนมหวาน หรือดื่มน้ำหวานประเภทต่าง ๆ ตลอดจนการรับประทานของจุกจิก

12. ในด้านารับบริการสาธารณสุขและการแพทย์

ก) ความคาดหวังของผู้ปกครอง โดยส่วนรวมผู้ปกครองมีความคาดหวังเกี่ยวกับสุขปฏิบัติของนักเรียนมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ปกครองมีความคาดหวังเกี่ยวกับสุขปฏิบัติเรื่องการรับบริการสาธารณสุขและการแพทย์มากที่สุด เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังต่อไปนี้

- 1) เมื่อมีเหตุจำเป็นต้องไปโรงพยาบาล สามารถปฏิบัติตามขั้นตอนของโรงพยาบาลได้
- 2) แนะนำหรือเผยแพร่ความรู้ด้านสุขภาพแก่ผู้อื่นได้ เช่น น้องหลาน
- 3) รู้จักใช้บริการสุขภาพได้อย่างถูกต้องเหมาะสม
- 4) ให้คำแนะนำแก่ผู้ป่วย เมื่อต้องการไปรับบริการด้านสุขภาพ

ได้อย่างถูกต้อง

ข) สุขปฏิบัติจริงของนักเรียน โดยส่วนรวมผู้ปกครองมีการรับรู้ว่ามีสภาพจริงนักเรียนมีสุขปฏิบัติด้านการรับบริการสาธารณสุขและการแพทย์ปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีสุขปฏิบัติมากในเรื่อง

- 1) เมื่อมีเหตุจำเป็นต้องไปโรงพยาบาล สามารถปฏิบัติตามขั้นตอนของโรงพยาบาลได้

ส่วนข้อที่ผู้ปกครองมีการรับรู้ว่ามีนักเรียนมีสุขปฏิบัติปานกลาง เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังต่อไปนี้

- 1) แนะนำหรือเผยแพร่ความรู้ด้านสุขภาพแก่ผู้อื่น เช่น น้องหลาน
- 2) รู้จักใช้บริการสุขภาพได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

3) ให้คำแนะนำแก่ผู้ป่วย เมื่อต้องการไปรับบริการด้านสุขภาพ
ได้อย่างถูกต้อง

ค) การเปรียบเทียบความคาดหวังและสุขปฏิบัติจริง เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยความคาดหวังและสภาพจริงเกี่ยวกับสุขปฏิบัติของนักเรียนตามการรับรู้ของผู้ปกครองในเรื่องการรับบริการสาธารณสุขและการแพทย์ โดยส่วนรวมพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และเมื่อทดสอบเป็นรายข้อพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในเรื่อง

1) ให้คำแนะนำแก่ผู้ป่วย เมื่อต้องการไปรับบริการด้านสุขภาพ
ได้อย่างถูกต้อง

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการวิเคราะห์สภาพภาพของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่เป็นหญิง มีอายุระหว่าง 46-50 ปี เกี่ยวข้องกับนักเรียน โดยเป็นบิดามารดา และนักเรียนทุกคนอาศัยอยู่กับผู้ปกครอง ผู้ปกครองส่วนใหญ่รับราชการ นับถือศาสนาพุทธ ในด้านการศึกษาผู้ปกครองส่วนใหญ่มีวุฒิปริญญาตรี รองลงไปคือ อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ และส่วนใหญ่ผู้ปกครองมีรายได้มากกว่า 5,500 บาทต่อเดือน รองลงไปมีรายได้ 5,501-7,500 บาทต่อเดือน นับว่าผู้ปกครองของนักเรียนส่วนใหญ่มีการศึกษาและฐานะเศรษฐกิจดี จากสภาพดังกล่าวเป็นผลให้ผู้ปกครองมีความคาดหวังต่อผลการจัดการศึกษาภายในโรงเรียน ซึ่งรวมถึงสุขปฏิบัติของนักเรียนสูง

2. การเปรียบเทียบความคาดหวังและสภาพจริงเกี่ยวกับสุขปฏิบัติของนักเรียนตามการรับรู้ของผู้ปกครองในสถานสุขภาพบุรี โภค

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามปรากฏว่า โดยส่วนรวมผู้ปกครองมีการรับรู้ตรงกันว่า ในสภาพที่เป็นจริงนักเรียนมีสุขปฏิบัติด้านสุขภาพบุรี โภคตรงตามที่ผู้ปกครองคาดหวังไว้ คือนักเรียนมีสุขปฏิบัติมาก ทั้งนี้ นอกจากการศึกษาแล้ว อาจเป็นเพราะผู้ปกครองของนักเรียนส่วนมากมีรายได้อยู่ในระดับสูง ทำให้มีความสัมพันธ์กับสุขปฏิบัติด้านสุขภาพบุรี โภคด้วย ดังผลการวิจัยของ สุวรรณ วิโรจน์สายลี (2518: 65-66) ที่ทำการศึกษาเรื่องบุรี โภคนิสัยของเด็กวัยเรียน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจคือ

รายได้ของครอบครัว มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับบริโภคนิสัยของเด็ก แต่บางข้อผู้ปกครองมีการรับรู้ ว่า นักเรียนมีสุขปฏิบัติน้อยกว่าที่ผู้ปกครองคาดหวังไว้ เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังและสภาพจริงแล้ว ปรากฏว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานได้แก่ขอ ห้ามผู้ประกอบอาหารว่าไม่ต้องใส่ผงชูรสในอาหาร และเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ใด ๆ โดยไม่คำนึงถึงค่าโฆษณาลดราคาหรือของแถม ทุกข้อดังกล่าว ผู้ปกครองมีการรับรู้ ว่า นักเรียนมีสุขปฏิบัติปานกลาง แต่ผู้ปกครองมีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก ดังนั้นโรงเรียนควรจะได้มีการปรับปรุงการเรียนการสอนให้นักเรียนมีสุขปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวให้มากกว่านี้ โดยเฉพาะในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันแล้วว่า ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องใส่ผงชูรสในอาหาร เพราะถ้าผู้บริโภคได้รับมากเกินไปจะเกิดโทษต่อร่างกาย อีกทั้งในปัจจุบันผู้บริโภคมักนิยมเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ โดยคำนึงถึงค่าโฆษณาลดราคาหรือของแถมมากกว่าคุณภาพของผลิตภัณฑ์ ดังที่พบในชีวิตประจำวันมักมีการลดราคาหรือของแถม เมื่อซื้อผลิตภัณฑ์อยู่เนื่อง ๆ จึงเป็นหน้าที่ของโรงเรียนที่จะต้องมุ่งเน้นให้นักเรียนมีสุขปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวให้ดีขึ้น

3. การเปรียบเทียบความคาดหวังและสภาพจริงเกี่ยวกับสุขปฏิบัติของนักเรียน ตามการรับรู้ของผู้ปกครองในสถานศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า โดยส่วนรวมผู้ปกครองมีการรับรู้ตรงกันว่า ในสภาพจริงนักเรียนมีสุขปฏิบัติสถานศึกษาแตกต่างจากที่ผู้ปกครองคาดหวังไว้ เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังและสภาพจริงแล้ว พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ อาจเนื่องจากเพศศึกษาเป็นเรื่องที่นักเรียนระดับมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นวัยรุ่นกำลังเจริญเติบโตเป็นวัยรุ่นหนุ่มสาวและเป็นเรื่องใกล้ตัว อีกทั้งปัจจุบันนี้ ภาพยนตร์ ภาพต่าง ๆ จากประเทศตะวันตกได้หลั่งไหลเข้ามาให้วัยรุ่นได้เลียนแบบสุขปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องมากยิ่งขึ้น ดังผลจากการวิจัยของ ชอว์ และ คาร์ที (Shaw and Darity 1970: 121-123) แห่งมหาวิทยาลัยแมสซาชูเซตส์ได้ศึกษาเรื่อง ความรู้และความคิดรวบยอดทางด้านสุขภาพของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มแรกที่เรียนเกรด 9-10 และกลุ่มที่เรียนเกรด 11-12 กลุ่มแรกมีความรู้ในเรื่อง กามโรค การคุมกำเนิด พันธุศาสตร์ ประจำเดือน การดูแลผิวหน้าและหวัด ซึ่งแตกต่างจากนักเรียนกลุ่มหลัง แต่พบว่าในกลุ่มหลังมีการสูบบุหรี่

การดื่มสุรา การมีนัดกับเพื่อนต่างเพศ คิดเป็นร้อยละสูงกว่ากลุ่มแรก รวมทั้งความคิดที่ว่า การมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน เป็นสิ่งดี ซึ่งผู้ที่ทำการศึกษาเรื่องนี้ ได้เสนอแนะ ให้มีการปรับปรุงระบบการสอนสุขศึกษาในโรงเรียนให้ดีขึ้น โดยเฉพาะวัฒนธรรมประเพณีของไทยไม่เอื้ออำนวยให้นักเรียนมีการปฏิบัติด้านเพศศึกษาที่ไม่ถูกต้อง ในเรื่องการมีความสัมพันธ์ระหว่างเพศแบบชาวตะวันตก จึงเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่จะต้องมีการปรับปรุงและส่งเสริมการสอนเพศศึกษาที่ถูกต้องให้นักเรียน

4. การเปรียบเทียบความคาดหวังและสภาพจริงเกี่ยวกับสุขปฏิบัติของนักเรียน ตามการรับรู้ของผู้ปกครอง ในด้านสิ่งเสพติดให้โทษ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า โดยส่วนรวมผู้ปกครองมีการรับรู้ตรงกันว่า ในสภาพจริงนักเรียนมีสุขปฏิบัติด้านสิ่งเสพติดให้โทษตรงกับที่ผู้ปกครองคาดหวังไว้ เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังและสภาพจริงแล้ว พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน นับว่านักเรียนมีสุขปฏิบัติเป็นที่น่าพอใจมาก

การที่นักเรียนมีสุขปฏิบัติด้านสิ่งเสพติดให้โทษมากนี้ อาจเนื่องจากหลักสูตรสุขศึกษามุ่งเน้น เรื่องสิ่งเสพติดให้โทษทุกชั้นในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งมีผลอย่างยิ่งต่อสุขปฏิบัติของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ วีเวอร์ (Wewer 1960: 1963A) ที่ทำการวิจัยเรื่อง อิทธิพลของหลักสูตรสุขศึกษาในโรงเรียนที่มีต่อ ความรู้ทัศนคติ และการตัดสินใจเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ของนักเรียน พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองเลือกเหตุผลในการตัดสินใจเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ ด้วยเหตุผลด้านสุขภาพมากกว่าด้านสังคม ซึ่งสรุปได้ว่า หลักสูตรสุขศึกษามีผลในการให้ความรู้ที่เกี่ยวกับการตัดสินใจเกี่ยวกับสุขภาพของเด็ก ผลการวิจัยนี้แตกต่างจากการวิจัยของ โรเนย์ (Roney 1975: 3426A) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบความรู้เรื่องยาเสพติด ทัศนคติที่มีต่อการติดยาเสพติด และการใช้ยาเสพติดของนักเรียนชั้น 12 พบว่า การมีความรู้ และทัศนคติที่ดีไม่ช่วยให้การติดยาเสพติดน้อยลง และแตกต่างจากผลการวิจัยของ ชอว์ และ คาร์ตี (Shaw and Darity 1970: 121-123) ที่ศึกษาเรื่องความรู้และความคิดรวบยอดทางด้านสุขภาพของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า นักเรียนที่มีความรู้สูงมีการสูบบุหรี่และดื่มสุรามากกว่านักเรียนที่มีความรู้ต่ำกว่า

5. การเปรียบเทียบความคาดหวังและสภาพจริงเกี่ยวกับสุขปฏิบัติของนักเรียน ตามการรับรู้ของผู้ปกครอง ในด้านสุขภาพจิต

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า โดยส่วนรวมผู้ปกครองมีการรับรู้ตรงกัน ว่า ในสภาพจริงนักเรียนมีสุขปฏิบัติด้านสุขภาพจิตตรงตามที่ผู้ปกครองคาดหวังไว้ คือนักเรียนมีสุขปฏิบัติมาก เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังและสภาพจริงแล้ว พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน นับว่า นักเรียนมีสุขปฏิบัติเป็นที่น่าพอใจมาก

6. การเปรียบเทียบความคาดหวังและสภาพจริงเกี่ยวกับสุขปฏิบัติของนักเรียน ตามการรับรู้ของผู้ปกครอง ในด้านสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า โดยส่วนรวมผู้ปกครองมีการรับรู้ตรงกัน ว่า ในสภาพจริงนักเรียนมีสุขปฏิบัติด้านสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมตรงกับที่ผู้ปกครองคาดหวังไว้ คือนักเรียนมีสุขปฏิบัติมาก แต่บางข้อผู้ปกครองมีการรับรู้ว่า นักเรียนมีสุขปฏิบัติน้อยกว่าที่ผู้ปกครองคาดหวังไว้ เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังและสภาพจริงแล้ว ปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐาน ได้ แก่ข้อ จัดห้องนอนเป็นระเบียบสวยงาม สะอาด และอากาศภายในห้องเย็นสบาย ช่วยปรับปรุงสิ่งแวดล้อมภายในบ้านให้สะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อยและปลอดภัยอยู่เสมอ ช่วยกำจัด สัตว์นำโรค เช่น หนู ยุง แมลงสาบ แมลงวัน ได้ถูกต้อง ช่วยแนะนำแก่บุคคลอื่นให้ทราบ ถึงโทษของอากาศสกปรก น้ำโสโครก ขยะมูลฝอย เสียงอึกทึก ฯลฯ ทุกข้อดังกล่าว ผู้ปกครองมีการรับรู้ว่า นักเรียนมีสุขปฏิบัติปานกลาง แต่ผู้ปกครองมีความคาดหวังมาก ซึ่ง สอดคล้องกับการวิจัยของ จิระศักดิ์ โรจนานันท์ และ สุทธิ อธิปัญญาคม (2529: 20) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ใน เรื่อง อนามัยของสิ่งแวดล้อม พบว่า นักเรียนส่วนมากมีการปฏิบัติเพื่อช่วยลดปัญหาอนามัย สิ่งแวดล้อมได้ถูกต้องพอควร ยกเว้นในบางเรื่องเช่นเกี่ยวกับมลภาวะของอากาศ ทั้งนี้ อาจจะเนื่องจากปัจจุบันการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาในโรงเรียนได้มีการพัฒนา ปรับปรุง การเรียนการสอนสุขศึกษา ซึ่งหมายถึงการปรับปรุงทั้งด้าน ครู วิธีการสอน เทคนิคการ- เรียนการสอน และอุปกรณ์สื่อการเรียนต่าง ๆ ที่สามารถทำให้นักเรียนเปลี่ยนแปลงความ รู้หรือทัศนคติให้เป็นการปฏิบัติได้มากขึ้น

7. การเปรียบเทียบความคาดหวังและสภาพจริงเกี่ยวกับสุขปฏิบัติของนักเรียน ตามการรับรู้ของผู้ปกครอง ในด้านโรคติดต่อ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า โดยส่วนรวมผู้ปกครองมีการรับรู้ตรงกัน ว่า ในสภาพจริงนักเรียนมีสุขปฏิบัติด้านโรคติดต่อตรงกับที่ผู้ปกครองคาดหวังไว้ คือ มีสุขปฏิบัติมาก แต่บางข้อผู้ปกครองมีการรับรู้ ว่า นักเรียนมีสุขปฏิบัติน้อยกว่าที่ผู้ปกครองคาดหวังไว้ เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังและสภาพจริงแล้ว ปรากฏว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานคือข้อ สามารถให้คำแนะนำแก่ผู้อื่นได้เกี่ยวกับโรคติดต่อ เช่น โรคเรื้อน วัณโรค ไขซีสันหลังอักเสบ ไข้หวัด โรคบิด ข้อดังกล่าวผู้ปกครองมีการรับรู้ ว่า นักเรียนมีสุขปฏิบัติปานกลาง แต่ผู้ปกครองมีความคาดหวังมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะเรื่องดังกล่าว นักเรียนขาดโอกาสที่จะกระทำ

8. การเปรียบเทียบความคาดหวังและสภาพจริงเกี่ยวกับสุขปฏิบัติของนักเรียน ตามการรับรู้ของผู้ปกครอง ในด้านสุขภาพส่วนบุคคล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า โดยส่วนรวมผู้ปกครองมีการรับรู้ตรงกัน ว่า ในสภาพจริงนักเรียนมีสุขปฏิบัติด้านสุขภาพส่วนบุคคลตรงกับที่ผู้ปกครองคาดหวังไว้ คือ นักเรียนมีสุขปฏิบัติมาก แต่บางข้อผู้ปกครองมีการรับรู้ ว่า นักเรียนมีสุขปฏิบัติน้อยกว่าที่ผู้ปกครองคาดหวังไว้ เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังและสภาพจริงแล้ว ปรากฏว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานได้แก่ข้อ แปร่งฟันหรือบวมปากหลังจากรับประทานอาหารทุกครั้ง นอนอย่างน้อยวันละ 7-8 ชั่วโมง และคูโทรทัศน์ โดยอยู่ห่างจากจอประมาณ 5 เท่าของความกว้างของจอโทรทัศน์ ทุกข้อดังกล่าว ผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่านักเรียนมีสุขปฏิบัติปานกลาง แต่ผู้ปกครองมีความคาดหวังมาก ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ผาสสุวรรณ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา และคณะ (2523: 50-51) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบ ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติตนเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยของนักเรียน โรงเรียนมัธยมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร-วิโรฒ และโรงเรียนสาธิตน้ำผึ้ง พบว่า การปฏิบัติตนในด้านอนามัยส่วนบุคคล และสวัสดิกภาพของตนเองยังไม่เป็นที่พอใจนัก

9. การเปรียบเทียบความคาดหวังและสภาพจริงเกี่ยวกับสุขปฏิบัติของนักเรียน ตามการรับรู้ของผู้ปกครอง ในด้านโภชนาการ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า โดยส่วนรวมผู้ปกครองมีการรับรู้ตรงกันว่า ในสภาพจริงนักเรียนมีสุขปฏิบัติด้านโภชนาการตรงกับที่ผู้ปกครองคาดหวังไว้ คือ นักเรียนมีสุขปฏิบัติมาก แต่บางข้อผู้ปกครองมีการรับรู้ว่า นักเรียนมีสุขปฏิบัติน้อยกว่าที่ผู้ปกครองคาดหวังไว้ เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังและสภาพจริงแล้ว ปรากฏว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานได้แก่ข้อ รับประทานอาหารเป็นเวลา ซึ่งผู้ปกครองมีการรับรู้ว่า นักเรียนมีสุขปฏิบัติปานกลาง แต่ผู้ปกครองมีความคาดหวังมาก และเลือกคั้นน้ำสะอาด หรือ เครื่องดื่มที่ให้คุณค่าแก่ร่างกายมากกว่าน้ำอัดลม ซึ่งผู้ปกครองมีการรับรู้ว่า นักเรียนมีสุขปฏิบัติมาก แต่ผู้ปกครองมีความคาดหวังมากที่สุด ซึ่งโรงเรียนควรมีโครงการสุขภาพในโรงเรียนหรือปรับปรุงโครงการสุขภาพในโรงเรียนที่มีอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้น เพื่อให้เด็กนักเรียนมีสุขปฏิบัติมากยิ่งขึ้น อีกทั้งในปัจจุบัน มีผู้นิยมคั้นน้ำอัดลมมาก โดยมีค่าน้ำถึงคุณค่าทางโภชนาการ สำหรับสุขปฏิบัติของนักเรียนที่มีตรงกับที่ผู้ปกครองส่วนมากคาดหวังไว้นั้น อาจเป็นเพราะนักเรียนได้รับการศึกษาโภชนาการมาเกือบทุกระดับชั้น ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ชวอร์รี่ (Schwarty 1973: 29) ที่ทำการศึกษาเรื่อง ความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติทางโภชนาการของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาจากชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายไปแล้ว พบว่า นักเรียนที่เคยเรียนวิชาคหกรรมศาสตร์มีคะแนน ทักษะ และ การปฏิบัติโดยเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่ไม่เคยเรียนวิชาคหกรรมศาสตร์ และสอดคล้องกับการวิจัยของ จาลโซ เบรินส์ และ รีเวอร์ (Jalso, Burns and Rivers 1965: 263-266) ที่ได้ศึกษาถึงความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการปฏิบัติทางโภชนาการของกลุ่มตัวอย่างประชากรที่มีลักษณะแตกต่างกันในด้านอายุ รายได้ ระดับการศึกษา พบว่า มีสหสัมพันธ์อย่างสูงระหว่างคะแนนของความคิดเห็นกับคะแนนการปฏิบัติทางโภชนาการ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นทำให้เกิดการปฏิบัติทางโภชนาการ และพบว่าการศึกษาที่มีสหสัมพันธ์อย่างสูงกับคะแนนการปฏิบัติและความคิดเห็น ยิ่งชี้ให้เห็นว่า ถ้าการศึกษาสูงขึ้นกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นและการปฏิบัติที่มีเหตุผลขึ้นด้วย

10. การเปรียบเทียบความคาดหวังและสภาพจริงเกี่ยวกับสุขปฏิบัติของนักเรียน ตามการรับรู้ของผู้ปกครองในด้านสวัสดิศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า โดยส่วนรวมผู้ปกครองมีการรับรู้ตรงกันว่า ในสภาพจริงนักเรียนมีสุขปฏิบัติด้านสวัสดิศึกษาตรงกับที่ผู้ปกครองคาดหวังไว้ คือ นักเรียนมีสุขปฏิบัติมาก แต่บางข้อผู้ปกครองมีการรับรู้ที่นักเรียนมีสุขปฏิบัติน้อยกว่าที่ผู้ปกครองคาดหวังไว้ เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังและสภาพจริงแล้ว ปรากฏว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานคือข้อข้ามถนนในทางข้ามหรือสะพานลอยข้ามถนน ซึ่งผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่า นักเรียนมีสุขปฏิบัติปานกลาง แต่ผู้ปกครองมีความคาดหวังมาก ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ผาสุวรรณ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา และคณะ (2523: 50-51) ที่ทำกรวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบ ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติตนเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยของนักเรียน โรงเรียนมัธยมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และโรงเรียนสายน้ำผึ้ง พบว่า การปฏิบัติตนในกานอนามัยส่วนบุคคล และสวัสดิภาพของตนเองยังไม่เป็นที่พอใจนัก

11. การเปรียบเทียบความคาดหวังและสภาพจริงเกี่ยวกับสุขปฏิบัติของนักเรียน ตามการรับรู้ของผู้ปกครองในด้านการปฐมพยาบาล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า โดยส่วนรวมผู้ปกครองมีการรับรู้ตรงกันว่า ในสภาพจริงนักเรียนมีสุขปฏิบัติด้านการปฐมพยาบาลตรงกับที่ผู้ปกครองคาดหวังไว้ คือ นักเรียนมีสุขปฏิบัติมาก แต่บางข้อผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่า นักเรียนมีสุขปฏิบัติน้อยกว่าที่ผู้ปกครองคาดหวังไว้ เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังและสภาพจริง ปรากฏว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐาน ได้แก่ ข้อ สามารถให้การช่วยเหลือผู้บาดเจ็บได้อย่างถูกต้อง (อย่างน้อย 1 อย่างขึ้นไป) คนเป็นลม คนจมน้ำ คนถูกไฟฟ้าช็อต ผู้ป่วยถูกไฟไหม้น้ำร้อนลวก ผู้ป่วยกระดูกหัก ผู้ป่วยที่ต้องทำการผายปอดคนหวัดหัวใจ และทำการปฐมพยาบาลเมื่อมีสิ่งแปลกปลอมเข้า ตา หู จมูกได้ ทุกข้อดังกล่าวผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่า นักเรียนมีสุขปฏิบัติอยู่ปานกลาง แต่ผู้ปกครองมีความคาดหวังมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักเรียนขาดโอกาสที่จะกระทำ

12. การเปรียบเทียบความคาดหวังและสภาพจริงเกี่ยวกับสุขปฏิบัติของนักเรียน ตามการรับรู้ของผู้ปกครองในสถานโรคไม่ติดต่อ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า โดยส่วนรวมผู้ปกครองมีการรับรู้ตรงกันว่า ในสภาพจริงนักเรียนมีสุขปฏิบัติด้านโรคไม่ติดต่อน้อยกว่าที่ผู้ปกครองคาดหวังไว้ แต่บางข้อผู้ปกครองมีการรับรู้ว่า นักเรียนมีสุขปฏิบัติตรงกับที่ผู้ปกครองคาดหวังไว้ เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังและสภาพจริง ปรากฏว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานได้แก่ขอ ให้คำแนะนำในการป้องกันรักษาโรคเบาหวานได้ เช่น การควบคุมอาหารให้เหมาะสม ให้คำแนะนำผู้ป่วยโรคหัวใจหรือความดันโลหิตสูง เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างปกติ ให้คำแนะนำหญิงมีบุตรให้เลี้ยงลูกด้วยนมมารดาได้ ลดการรับประทานขนมหวานหรือดื่มน้ำหวานประเภทต่าง ๆ ตลอดจนการรับประทานของจุลจิก ทุกข้อดังกล่าว ผู้ปกครองมีการรับรู้ว่า นักเรียนมีสุขปฏิบัติปานกลาง แต่ผู้ปกครองมีความคาดหวังมาก ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ โอเวน (Owen 1970: 502) ที่ได้ศึกษาผลของทัศนคติอันเกิดจากการให้ข่าวสารว่ามีผลต่อการปฏิบัติ พบว่า กลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่มที่ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับโรคเบาหวานด้วยวิธีการแตกต่างกัน มีการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่า จะต้องมีการปรับปรุงการเรียนการสอน เรื่องโรคไม่ติดต่อให้นักเรียน เกิดทัศนคติและนำไปปฏิบัติให้มากกว่านี้

13. การเปรียบเทียบความคาดหวังและสภาพจริงเกี่ยวกับสุขปฏิบัติของนักเรียน ตามการรับรู้ของผู้ปกครองในด้านการรับบริการสาธารณสุขและการแพทย์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า โดยส่วนรวมผู้ปกครองมีการรับรู้ตรงกันว่า ในสภาพจริงนักเรียนมีสุขปฏิบัติด้านการรับบริการสาธารณสุขและการแพทย์น้อยกว่าที่ผู้ปกครองคาดหวังไว้ แต่บางข้อผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่านักเรียนมีสุขปฏิบัติตรงกับที่ผู้ปกครองคาดหวังไว้ เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังและสภาพจริง ปรากฏว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานคือขอ ให้คำแนะนำแก่ผู้ป่วย เมื่อต้องการไปรับบริการด้านสุขภาพได้อย่างถูกต้อง ข้อดังกล่าว ผู้ปกครองมีการรับรู้ว่า นักเรียนมีสุขปฏิบัติปานกลาง แต่ผู้ปกครองมีความคาดหวังมาก ซึ่งอาจจะเป็นเพราะนักเรียนขาดโอกาสที่จะกระทำเนื่องจากสุขภาพดี ไม่ได้เจ็บป่วย

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ส่วนใหญ่นักเรียนมีสุขปฏิบัติสอดคล้องกับที่ผู้ปกครองคาดหวัง แต่มีบางข้อที่นักเรียนมีสุขปฏิบัติน้อยกว่าที่ผู้ปกครองคาดหวังไว้ ดังนั้น โรงเรียนควรนำผลของการประเมินผลวิชาสุขศึกษาเป็นส่วนประกอบในการปรับปรุงโครงการสุขภาพในโรงเรียนอยู่เสมอ

2. โรงเรียนควรจัดหรือปรับปรุงโครงการสุขภาพโรงเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนมีสุขปฏิบัติให้มากขึ้นในเรื่องต่อไปนี้

ก) ด้านสุขภาพผู้บริโภค ได้แก่ เรื่องห้ามผู้ประกอบอาหารว่าไม่ต้องใส่ผงชูรสในอาหาร โดยการจัดอบรมเรื่องโทษของผงชูรสแก่ผู้ประกอบอาหารภายในโรงเรียน และห้ามผู้ประกอบอาหารใส่ผงชูรสในอาหารให้นักเรียนรับประทาน ส่วนเรื่องการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ใด ๆ โดยไม่คำนึงถึงคำโฆษณาตราค่าหรือของแถมนั้น โรงเรียนควรจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ อย่างน้อยปีละครั้ง ได้แก่ การจัดนิทรรศการ อภิปราย หรือโต้วาทีเกี่ยวกับการซื้อผลิตภัณฑ์ตราค่าหรือมีของแถม

ข) ด้านเพศศึกษา ได้แก่ เรื่องการรู้จักวางตัวต่อเพศตรงข้ามได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม แนวทางที่จะแก้ปัญหานี้คือ การเชิญวิทยากรมาอภิปราย การจัดนิทรรศการเกี่ยวกับการวางตัวต่อเพศตรงข้าม และให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาโดยวิธีสอดแทรกเข้าไปในการสอนวิชาต่าง ๆ ของอาจารย์แต่ละท่าน

ค) ด้านสุขภาพสิ่งแวดล้อม ได้แก่ เรื่องจัดห้องนอนให้เป็นระเบียบ สวยงาม สะอาด และอากาศถ่ายเทอยู่เสมอ ช่วยปรับปรุงสิ่งแวดล้อมภายในบ้านให้สะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย และปลอดภัยอยู่เสมอ ช่วยกำจัดสัตว์นำโรค เช่น หนู ยุง แมลงสาบ แมลงวันได้ถูกต้อง และช่วยแนะนำแก่บุคคลอื่นให้ทราบถึงโทษของอากาศสกปรก น้ำโสโครก ขยะมูลฝอย เสี่ยงอภัทก เรื่องเหล่านี้ โรงเรียนควรเน้นให้ครูประจำชั้น และครูทุกคนดูแลฝึกเตือนให้นักเรียนจัดห้องเรียนให้เป็นระเบียบสวยงาม สะอาด และอากาศถ่ายเทอยู่เสมอ และจัดโครงการประกวดห้องเรียนทุกเดือนเพื่อให้นักเรียนได้มีการปฏิบัติอยู่เป็นประจำจนเกิดเป็นนิสัย และเพื่อให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการปรับปรุงสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน รวมทั้งการกำจัดสัตว์นำโรค กำจัดอากาศสกปรก น้ำ-

ใส่โครก ขยะมูลฝอย เสียงอึกทึก โรงเรียนควรจัดให้มีโครงการปรับปรุงสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียนอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง นอกเหนือจากการที่ครูทุกคนช่วยดูแลให้นักเรียนกระทำอย่างสม่ำเสมออยู่แล้วทุกวัน

ง) ด้านโรคติดต่อ ได้แก่ เรื่องสามารถให้คำแนะนำแก่ผู้อื่นได้เกี่ยวกับโรคติดต่อ เช่น โรคเรื้อน วัณโรค ไข้ไขสันหลังอักเสบ ไข้หวัด โรคบิด แนวทางที่จะแก้ปัญหานี้ คือ โรงเรียนควรมีโครงการแนะแนวสุขภาพขึ้น และจัดให้นักเรียนในระดับชั้นมัธยมปลายได้มีโอกาสเข้าร่วมโครงการนี้ โดยสับเปลี่ยนกันมาประจำห้องพยาบาล เพื่อเปิดโอกาสให้รุ่นน้องเข้ามาขอคำแนะนำด้านสุขภาพ เช่น การป้องกันหรือการปฏิบัติตนเมื่อเป็นไข้หวัด ทั้งนี้ เพื่อให้นักเรียนเกิดความกล้าและความมั่นใจในการแนะนำผู้อื่น

จ) ด้านสุขภาพส่วนบุคคล ได้แก่ เรื่องการแปรงฟันหรือบ้วนปากหลังจากรับประทานอาหารทุกครั้ง นอนอย่างน้อยวันละ 7-8 ชั่วโมง และดูโทรทัศน์โดยอยู่ห่างจากจอประมาณ 5 เท่าของความกว้างของจอโทรทัศน์ แนวทางที่จะแก้ไขปัญหานี้คือ ครูทุกคน โดยเฉพาะครูประจำชั้น ควรดูแลนักเรียนให้แปรงฟันหรือบ้วนปากหลังจากรับประทานอาหารทุกครั้ง ทั้งนี้ โรงเรียนจะต้องจัดสถานที่ให้นักเรียนสามารถแปรงฟันได้อย่างเพียงพอสำหรับการนอนและการดูโทรทัศน์นั้น ครูทุกคนควรมีส่วนร่วมในการตักเตือนนักเรียนทั้งในขณะที่สอนและขณะที่ดูโทรทัศน์หรือวีดีโอประกอบการสอน นอกจากนี้โรงเรียนควรจะจัดนิทรรศการทางด้านสุขภาพส่วนบุคคลขึ้นในโอกาสพิเศษต่าง ๆ เช่น โอกาสปฐมนิเทศนักเรียนใหม่ เป็นต้น

ฉ) ด้านโภชนาการ ได้แก่ เรื่องการรับประทานอาหารให้เป็นเวลา และการเลือกดื่มน้ำสะอาดหรือเครื่องดื่มที่ให้คุณค่าแก่ร่างกายมากกว่าน้ำอัดลม แนวทางที่จะแก้ไขปัญหานี้คือ ครูประจำชั้นควรจะต้องช่วยดูแลนักเรียนในขณะที่รับประทานอาหาร และการเลือกเครื่องดื่ม ซึ่งนอกจากจะช่วยให้นักเรียนรับประทานอาหารเป็นเวลา และเลือกเครื่องดื่มได้เหมาะสมแล้ว ครูยังสามารถช่วยแนะนำ ดูแลนักเรียนเกี่ยวกับคุณค่าของอาหาร เพื่อให้นักเรียนได้รับอาหารถูกต้องตามหลักโภชนาการ นอกจากนี้โรงเรียนควรจัดให้มีการขายน้ำผลไม้มากกว่าน้ำอัดลม

ช) ด้านสวัสดิศึกษา ได้แก่ เรื่องการปฏิบัติหรือให้คำแนะนำผู้อื่นให้ปฏิบัติตามกฎจราจรในการใช้รถใช้ถนน แนวทางที่จะแก้ไขปัญหานี้คือ โรงเรียนควรจัดสภาพ

ภายในโรงเรียน เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดสุขนิสัยในการใช้รถใช้ถนน เช่น การตีเส้นแบ่งเขตการเดินบนไหล่ การตีเส้นทางม้าลาย ติดตั้งเครื่องหมายจราจรต่าง ๆ ภายในโรงเรียน เป็นต้น

ข) ด้านการปฐมพยาบาล ได้แก่ เรื่องสามารถให้การช่วยเหลือผู้ป่วยต่อไปนี้ได้อย่างถูกต้อง (อย่างน้อย 1 อย่างขึ้นไป) คนเป็นลม คนจมน้ำ คนถูกไฟฟ้าช็อต ผู้ป่วยถูกไฟไหม้น้ำร้อนลวก ผู้ป่วยกระดูกหัก ผู้ป่วยที่ต้องทำการผายปอดแนวหัวใจ และทำการปฐมพยาบาลเมื่อมีสิ่งแปลกปลอมเข้า ตา หู จมูกได้ แนวทางที่จะแก้ไขปัญหานี้คือ โรงเรียนควรจัดให้มีโครงการนักเรียนอาสาช่วยการปฐมพยาบาล ซึ่งนักเรียนในโครงการจะอยู่ประจำห้องพยาบาลในช่วงเวลาพัก เพื่อช่วยให้การปฐมพยาบาลต่าง ๆ ทั้งนี้จะทำให้ให้นักเรียนเกิดความกล้า ความเชื่อมั่นในตนเอง จนกระทั่งเกิดทักษะที่ถูกต้องในด้านการปฐมพยาบาล

ค) ด้านโรคไม่ติดต่อ ได้แก่ เรื่องการให้คำแนะนำในการป้องกันรักษาโรคเบาหวานได้ เช่น การควบคุมอาหารให้เหมาะสม ให้คำแนะนำผู้ป่วยโรคหัวใจหรือความดันโลหิตสูง เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างปกติ ให้คำแนะนำหญิงมีบุตรให้เลี้ยงลูกด้วยนมมารดาได้ และลดการรับประทานขนมหวานหรือเครื่องดื่มหวานประเภทต่าง ๆ ตลอดจนจัดการรับประทานของจุลจิก แนวทางที่จะแก้ไขปัญหานี้ คือ โรงเรียนควรจัดโครงการให้นักเรียนได้มีโอกาสออกไปแนะนำการป้องกันโรคไม่ติดต่อดังกล่าวนอกโรงเรียนบ้าง โดยการประสานงานกับชุมชน เช่น ศูนย์บริการสาธารณสุขที่อยู่ใกล้โรงเรียน เป็นต้น

ง) ด้านการรับบริการสาธารณสุขและการแพทย์ ได้แก่ เรื่องให้คำแนะนำแก่ผู้ป่วย เมื่อต้องการไปรับบริการด้านสุขภาพได้อย่างถูกต้อง แนวทางที่จะแก้ไขปัญหานี้คือ โรงเรียนควรจัดให้นักเรียนได้มีโอกาสออกไปศึกษา ชั้นตอนที่ไปขอรับบริการด้านสุขภาพที่โรงพยาบาลหรือสถานบริการสุขภาพที่อยู่ใกล้โรงเรียน ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนมีประสบการณ์ตรงสำหรับการแนะนำผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง

3. โรงเรียนควรจัดโครงการสุขภาพในโรงเรียน หรือปรับปรุงโครงการสุขภาพในโรงเรียนที่มีอยู่แล้ว เพื่อให้เด็กนักเรียนมีสุขปฏิบัติที่ดียิ่งขึ้น โดยการส่งเสริมทั้งการเรียนการสอนสุขศึกษาในชั้นเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งตามหัวข้อที่กล่าวมาแล้ว การจัดบริการสุขภาพให้ถูกต้องเหมาะสมและการรักษสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนให้ถูกสุขลักษณะ

4. โรงเรียนควรมีการติดต่อกับผู้ปกครอง เพื่อปรึกษาหารือด้านการส่งเสริมสุขปฏิบัติของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น โดยเน้นเรื่องการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียนในการร่วมมือกันพัฒนาสุขปฏิบัติของนักเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเนื้อหาวิชาสุขศึกษาที่นักเรียนต้องการเรียนรู้กับเนื้อหาตามหลักสูตร
2. ควรมีการศึกษาและวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่ทำให้นักเรียนมีสุขปฏิบัติที่พึงประสงค์
3. ควรมีการศึกษาว่า โครงการสุขภาพในโรงเรียนมีส่วนเอื้อให้นักเรียนมีสุขปฏิบัติไ้มากน้อยเพียงใด
4. ควรมีการศึกษาสุขปฏิบัติของนักเรียน โดยถามนักเรียนหรือครู

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย